

Έν Αθήναις τῆ 3^ῃ Δεκεμβρίου 1981

Π ρ ο ς

Τούς κ.κ. Είσαγγελεῖς Ἐφετῶν

Κ ρ ά τ ο υ ς

Κατόπιν προκυφασῶν ἀμφισβητήσεων ἐν σχέσει μέ τήν ἔννοιαν τοῦ ἀρθρ.118 τοῦ Α.Ν. 1025/1971 "περί τοῦ κώδικος τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων" γνωρίζομεν ὑμῖν τά κάτωθι καί παρακαλοῦμεν ὅπως ἀνακοινώσητε ταῦτα εἰς τοῦς κ.κ.Προέδρους καί Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν περιφερείας σας.

Κατά τήν διάταξιν τῆς παρ.1 τοῦ ἀρθρ.1 τοῦ Ν.Δ.1025/1971 "περί κώδικος καταστάσεως δικαστικῶν ὑπαλλήλων" εἰς τάς διατάξεις αὐτοῦ ὑπάγονται οἱ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τῶν πολιτικῶν καί ποινικῶν δικαστηρίων καί τῶν εἰσαγγελιῶν αὐτῶν, τῶν φορολογικῶν (διοικητικῶν μετά τό ἀρθρ.7 τοῦ Ν.505/1976) δικαστηρίων καί τῶν παρά τῷ ἐπιτρόπῳ τῆς Ἐπικρατείας ἐπί τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης.

Ὅσον ἀφορᾷ τά πειθαρχικά ἀδικήματα τῶν ἄνω δικαστικῶν ὑπαλλήλων καθιερώθη διά τῶν ἀρθρ.106 καί 108 ἐν συν. μέ ἀρθρ.115 ἐπ.διφυῆς δικαιοδοσία. Ἡ πρώτη, ἡ διά τοῦ ἀρθρ.106 τοῦ ν.δ/τος τοῦτου καθιερωθεῖσα, εἶναι ἐξαιρετική καί δυνητική καί ἀφορᾷ εἰς ἐλαφρά πειθαρχικά παραπτώματα περιωρισμένου κύκλου ὑπαλλήλων. Κατ'αὐτήν οἱ προϊστάμενοι πάντων τῶν δικαστηρίων (τοῦτέστιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τῶν δικαστηρίων τῆς πολιτικῆς δι-

καιοσύνης καί τῶν φορολογικῶν (διοικητικῶν) δικαστηρίων καί οἱ εἰσαγγελεῖς "δ ὕ ν α ν τ α ι" νά ἐπιβάλουν δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς των, μετά προηγουμένην κλήσιν εἰς ἀπολογία τοῦ ἐν αἰτίῃ ὑπ' αὐτοῦς τελοῦντος ὑπαλλήλου τήν ποινήν τῆς ἐγγράφου ἐπιπλήξεως ἢ τοῦ προστίμου μέχρι τοῦ 1/5 τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν των. Ἡ ἑτέρα δικαιοδοσία εἶναι ἡ τακτική, ἡ ἐν ἄρθροισ 108 ἐν συνδ. μέ τό ἄρθρ. 115 ἐπ. τοῦ ἄνω Ν.Δ/τος διαγραφομένη, ἥτις ἀφορᾷ πάντας τοῦς δικαστικούς ὑπαλλήλους, δι' οἵονδήποτε, οἷασδήποτε βαρύτητος πειθαρχικόν αὐτῶν παράπτωμα καί ἥτις ἀσκεῖται παρά τῶν ἀρμοδίων πειθαρχικῶν συμβουλίων. - Κατ' αὐτήν ἡ πειθαρχική κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων δίωξις ἀσκεῖται προκειμένου μὲν περί ὑπαλλήλων τῶν πολιτικῶν καί ποινικῶν δικαστηρίων καί τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελίων, παρά τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ εἰς πρῶτον βαθμόν πειθαρχικοῦ συμβουλίου, προκειμένου δέ περί τῶν λοιπῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, τοῦτέστιν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τοῦ συμβουλίου ἐπικρατείας καί τῶν φορολογικῶν (διοικητικῶν) δικαστηρίων, παρά δικαστικοῦ λειτουργοῦ ὀριζομένου διὰ μὲν τοῦς ὑπαλλήλους τοῦ συμβουλίου ἐπικρατείας παρά τοῦ Προέδρου τοῦ συμβουλίου τούτου, διὰ δέ τοῦς ὑπαλλήλους τῶν φορολογικῶν (διοικητικῶν) δικαστηρίων, παρά τοῦ προέδρου ἐκάστου φορολογικοῦ ἐφετείου, μέ εἰδικήν ἐξάφρεσιν τοῦς ὑπαλλήλους τῶν φορολογικῶν (διοικητικῶν) ἐφετείων Χανίων καί Κομοτινῆς, δι' οὗς ὁ διὰ τήν ἄσκησιν πειθαρχικῆς διώξεως δικαστῆς ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Πενταμελοῦς παρά τῇ συμβουλίῳ ἐπικρατείας συμβουλίου, ὀρισθείσης δι' ἄλλων διατάξεων τοῦ ἰδίου Ν.Δ/τος καί τῆς ἀκολουθητέας μετά ταῦτα διαδικασίας. -

Περαιτέρω διὰ τοῦ ἄρθρ. 117 τοῦ ἰδίου νομοθετικοῦ διατάγματος, ἥτις διάταξις εἶναι ἐφαρμοστέα ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἄνω δικαιοδοσιῶν, ὠρίσθη ὅτι ὁ ἀσκῶν τήν πειθαρχικὴν δίωξιν δύναται

νά ενεργῆ προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν πρὸς ἔλεγχον τῶν περιεχομένων αὐτῶ στοιχείων καὶ ἐκτίμησιν τῆς συνδρομῆς τῶν λόγων διὰ τὴν ἔγερσιν πειθαρχικῆς ἀγωγῆς. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 118 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. ἐάν μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως, ὁ ἀσικὸν τὴν πειθαρχικὴν δίκωξιν κρίνη ὅτι δέν συντρέχει περίπτωσις ἐπιβολῆς πειθαρχικῆς ποινῆς διαπιστώνει τοῦτο διὰ πράξεός του, ἀντίγραφον δ' αὐτῆς μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας ὑποβάλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης καὶ εἰς τὸν ἱεραρχικῶς ἀνώτερόν του πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου ἢ εἰσαγγελέα, οἵτινες ἐάν συμφωνήσουν ἐγκρίνουν τὴν εἰς τὸ ἀρχεῖον θέσιν τῆς δικογραφίας, ἄλλως ἐάν κρίνουν ὅτι συντρέχει περίπτωσις πειθαρχικῆς δίκωξεως παραγγέλλουν ταύτην.-

Ἐκ τῆς διατυπώσεως τῆς τελευταίας ταύτης διατάξεως ἠγέρθη ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ἄν, ὅταν ἐπελήφθη συμφώνως πρὸς τὴν διὰ τοῦ ἄρθρ. 106 καθιερωμένην ἐξαιρετικὴν καὶ δυνητικὴν μονομελῆ δικαιοδοσίαν, ὁ πρόεδρος πολιτικοῦ δικαστηρίου καὶ ἐνήργησεν προκαταρκτικὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 117 ἐξέτασιν πρὸς διαπίστωσιν πειθαρχικοῦ παραπτώματος ὑπαλλήλου τοῦ δικαστηρίου του, μορφώσῃ δὲ μετ' αὐτὴν τὴν γνώμην ὅτι δέν συντρέχει περίπτωσις ἐπιβολῆς πειθαρχικῆς ποινῆς καὶ βεβαιώσῃ τοῦτο διὰ πράξεός του, δέον ὅπως τὴν σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν μετ' ἀντιγράφου τῆς πράξεός του ὑποβάλλῃ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν ἱεραρχικῶς ἀνώτερόν του πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου ἢ δέον νά ὑποβάλλῃ ταύτην εἰς τὸν ἀρμόδιον κατ' ἄρθρ. 115 διὰ τὴν πειθαρχικὴν δίκωξιν εἰσαγγελέα (ἐκτός βεβαίως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ὡς πρὸς ὃν δέν τίθεται θέμα).

Ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τῶν προπαρατεθεισῶν διατάξεων φρονῶ ὅτι συνάγεται σαφῶς, πῶς ἡ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 118 διάταξις, ἡ διαλαμβάνουσα διαζευτικῶς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν ὅπως, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οὗτος ἤθελε κρίνει ὅτι δέν συντρέχει περίπτωσις ἐπιβολῆς πειθαρχικῆς ποινῆς,

υποβάλῃ ἀντίγραφον τῆς περὶ τούτου πράξεώς του μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας "εἰς τὸν ἱεραρχικῶς ἀνώτερόν του πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου ἢ εἰσαγγελέα" ἀναφέρεται εἰς δύο ἐντελῶς διακεκριμένους περιπτώσεις. Ἡ πρώτη περίπτωσις, περὶ ἧς ὁ πρῶτος ὄρος τῆς διαζεύξεως, ἀναφέρεται εἰς τοὺς προέδρους τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, οἵτινες μετὰ τὴν ἐνέργειαν προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως κατέληξαν εἰς τὴν κρίσιν ὅτι δέν ὑπάρχει πειθαρχικὴ εὐθύνη τοῦ δι' ὃν ἐνηργήθη ἡ προκαταρκτικὴ ἐξέτασις ὑπαλλήλου καὶ οἵτινες ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑποχρεοῦνται δυνάμει αὐτῆς τῆς διατάξεως τῆς παρ.1 τοῦ ἄρθρ.118, ὅπως ὑποβάλουν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα εἰς τὸν ἱεραρχικῶς ἀνώτερόν των πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ὅστις εἶναι, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ ἀνωτέρου αὐτῶν φορολογικοῦ (διοικητικοῦ) δικαστηρίου, οἱ ὅποιοι ἐάν δέν συμφωνήσουν μέ τὴν ἀπαλλακτικὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν, θά παραγγείλουν τὸν ἐπὶ τῆς πειθαρχικῆς διώξεως τεταγμένον δικαστικόν λειτουργόν (παρ.2 ἄρθρ.115) ὅπως ἀσκήσῃ τὴν πειθαρχικὴν κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου δίωξιν. Ἡ δέ δευτέρα περίπτωσις, περὶ ἧς ὁ δεύτερος τῆς διαζεύξεως ὄρος "ἢ τὸν εἰσαγγελέα" ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐνεργησάντων τὴν προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν προϊσταμένων τῶν δικαστηρίων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικαιοσύνην, ὅπως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οὔτοι ἤθελον καταλήξει εἰς πόρισμα περὶ ἀνυπαρξίας πειθαρχικῆς εὐθύνης τοῦ ὑπ' αὐτοῦς ὑπαλλήλου, ὑποβάλουν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα εἰς τὸν εἰσαγγελέα, τὸν ἀρμόδιον κατ' ἄρθρ.115 παρ.1 διὰ τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν τῶν ἄνω δικ. ὑπαλλήλων, ὅστις θ' ἀποφασίσῃ τελικῶς περὶ τῆς διώξεως ἢ μὴ τοῦ ὑπαλλήλου. Ἀντίθετος ἐκδοχὴ, καθ' ἣν καὶ ὅταν πρόκειται περὶ ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικαιοσύνην, τὰ σχετικὰ ἔγγραφα δέον νά ὑποβληθοῦν

είς τόν Ιεραρχικῶς ἀνώτερον τοῦ ἐνεργήσαντος τήν προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν προϋσταμένου τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, ὁδηγεῖ εἰς ἀδιέξοδον, δοθέντος ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ ἀνωτέρου τούτου δικαστηρίου (πολιτικοῦ), δέν ἔχει κατὰ διάταξιν νόμου δικαίωμα νά παραγγεῖλῃ τινά ὑπ' αὐτῶν δικαστῆν ὅπως ἀσκήσῃ πειθαρχικὴν δίωξιν, ὡς ἔχει ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων τοῦς ἐπὶ τούτῳ ὀρισθέντας (κατ' ἄρθρ. 115 παρ.2) διὰ τήν πειθαρχικὴν δίωξιν δικαστάς. Νά παραγγεῖλῃ δέ τόν ἔχοντα δικαίωμα ἀσκήσεως πειθαρχικῆς διώξεως εἰσαγγελέα δέν δύναται, διότι οἱ εἰσαγγελεῖς ἐν τῇ ἀσκήσῃ τῶν καθηκόντων δέν ὑπόκεινται εἰς τοῦς Προέδρους, οἵτινες κατὰ τοῦς ἰσχύοντας νόμους δέν ἔχουν δικαίωμα νά τοῦς διατάξουν, τοιούτου δικαιώματος ἔχοντος μόνον τοῦ ἀρμοδίου πειθαρχικοῦ συμβουλίου, κατὰ τήν διάταξιν τῆς τελευταίας περιόδου τῆς παρ.6 τοῦ ἄρθρ. 115 τοῦ Ν.1025/1971 καὶ ἥτις διάταξις πολλήν ὁμοιότητα ἔχει πρὸς τήν τοιαύτην τοῦ ἄρθρ.29 Κ.Π.Δ.

Τέλος, τυχόν διατυπωθησομένη ἀποφίς ὅτι, ἐφ' ὅσον κατ' ἄρθρ. 106 παρ.2 ἐν συνδ.πρὸς τό ἄρθρ.116 τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Ν.Δ/τος, ὁ προϋστάμενος τοῦ (πολιτικοῦ) δικαστηρίου ἔχει δικαίωμα ν' ἀσκήσῃ πειθαρχικὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν ὑπ' αὐτόν ὑπαλλήλων, δύναται καὶ νά παραγγεῖλῃ παρά τοῦ προέδρου τοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου (εἰς ὃν θά ὑποβάλλῃ τήν δικογραφίαν) ν' ἀσκήσῃ πειθαρχικὴν δίωξιν, ἔστω καί ἂν βάσει τῆς ἐνεργηθείσης προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως ἔχει ἐκφέρει ἤδη ἀπαλλαντικὴν κρίσιν, δέν εὐσταθεῖ νόμῳ. Διότι τοιαύτη παραγγελία δέν δύναται νά δοθῇ, ἀφοῦ ὁ πρόεδρος τοῦ κατωτέρου δικαστηρίου δικαίωμα καὶ οὐχί ὑποχρέωσιν ἔχει ν' ἀκολουθήσῃ τήν εἰδικὴν τοῦ ἄρθρ.106 ἐν συνδ.μέ ἄρθρ.116 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ/τος διαδικασίαν. Ταῦτα δέ ἐκτός τοῦ ὅτι ἡ τοιαύτη παραγγελία θά ἦτο ἐν πολλοῖς ἀλυσιτελής, ἀφοῦ ὁ παραγγελομένος

Έχει εκφέρει ήδη απαλλακτικήν κρίσιν.

Συνεπώς, εις τήν περίπτωσιν συνδρομής της διατάξεως της παρ.1 του άρθρ.118, ο προϊστάμενος του πολιτικού δικαστηρίου, οστις ήθελεν άχθῆ μετ'ένέργειαν προκαταρκτικής εξέτασεως εις απαλλακτικήν διά τόν δικ.υπάλληλον κρίσιν, δέον νά υποβάλῃ τήν δικογραφίαν μετ'αντιγράφου του απαλλακτικού πορίσματος του, εις τόν αρμόδιον κατ'άρθρ.115 διά τήν πειθαρχικήν δίωξιν εισαγγελέα οστις καί θ'άποφασίσῃ τελικῶς.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου

Κων/νος Φαφούτης